

دو سوک مویه

کاش می ترکید بغض ام، کاش می ترکید

...

از بیابانِ طبس

این جا

پاره‌ای، ای کاش

تنگنایِ سینه‌ام را بال و پر می داد

چشمه‌سارِ خشکِ اشکام، باز می جوشید

کاش می ترکید بغض ام

کاش می ترکید...

“

ای رفته و، با تو مهربانی مرده

دل، غمکده گشته؛ شادمانی مرده

برخیز و ببین، من ام درین ماتمِ سخت

در هر نفسی، به زندگانی، مرده!

آذر ۱۳۹۰: و شنبه، ۱۰ دی، ۳۱ سامبر ۲۰۱۱

م: سهرابی

<http://fardayerowshan.blogspot.com>